

VERDA VOĈO

kvara numero en Doksy

6.8.1954

Aperas laŭbezone.

PEVNÁ VŮLE ZARUČUJE ÚSPĚCH

Již 14 dní uplynulo od zahájení naší koleje. Čtrnáct dní je krátká doba, ale přece důležitá. Řekněme, že bychom se každý den naučili jenom pěti slovíčkům t. j. 70 slovům. Násobme tato slova předponami a příponami, které v esperantu máme a dostaneme skutečně vysoké číslo. Kolik slov by to bylo za rok, kdybychom se naučili jen jednomu slovíčku za den? Vidíte, a není to žádný nesnadný úkol, jenom pevná vůle je zapotřebí. Každý z vás si musí najít nejvhodnější dobu /ve vztahu ke své osobě/ k učení a v tomto učení vytrvat. Každý úspěch musí být zaplacen určitou námahou. Uvědomte si tento zákon o rovnováze a učení bude vám lehčí. Slova "Nemam čas" škrtněte ze svého slovníku. To je jenom omlouvání slabé vůle. Dokažte, že vy jste pánem času a čas vám bude sloužit.

Končíme naši letošní kolej, neloučíme se všek s vámi, neboť věříme, že se spolu setkáme ve společné práci. Naše práce jest krásná, protože směřuje k vybudování naší vlasti a míru na celém světě. Tedy "Ĉiu la revido!"

Ant. Slanina

R E C E D U

Ŝi estas for. Nun ĉiu horo,
ĉiu malfrua rememoro
estas sufer' sen ĉia lim'...

Sed ŝi ne aŭdas! Sen valoro
mi vokas, stulta trolaboro!
Ne min sopiras Georgin'!

Nun provas mia laca koro
ankoraŭ krii, kun angoro,
tri vortojn: "Mi adoras vin!"

Ŝin la alia kun fervoro
kisas. Kaj kiel pasifloro
al li ŝi mole donas sin.

Kaj mi do cedu for sen gloro
kaj, se mi povas, sen doloro
min turnu, eble, al Alvin'....

Karolo Piĉ

Noto de la redakcio :

Ĉi tiu kaj ankaŭ la jam publikigitaj 3 poemoj estis prenitaj el la dua parto /Ekkrioj al Georgino/ de la "KOMPLETA VERKARO" /I.-III.-222 poemoj/ de Karolo P i ĉ , Litomisljo, februaro 1951.

La 2an de aŭgusto bela vetero ellogis posttagmeze al la strando. Memstinde estas, ke eĉ tie oni pigras kaj en freŝa aero kaj sunbrilo en kadro de la oratora kurso okazas prelegetoj kun sekvanta diskuto. Ciklon da prelegetoj ĉ. 40 minutaj pri temoj filozofiaj komencis s-ano Kořinek kaj disvolvigis neatendite longa kaj vigla diskuto, kiu daŭris dum 1 1/2 horoj. Vespere en la Kultura Domo prelegis direktoro de SKED s-ano Dro A. Pitlík pri siaj interesaj spertoj kaj precipe gajaj travivaĵoj dum siaj mondvojaĝoj per Esperanto. Per absorba kaj humura maniero li rakontis pri epizodoj el Skandinavio, Nederlando, Germanujo, Anglujo, Francujo, Hispanujo, Italujo, Rusujo. El lia pli ol unuhora prelego evidentiĝis, ke en la frua periodo de Esperanto, la tra-eŭropa vojaĝo de Dro Pitlík kune kun la mondvojaĝoj de Parish kaj Dro Edmond Privat havis eksterordinaran propagandan valoron kaj ege utilis al nia afero. La belan paroladon de nia 71-jara pioniro, kiu jam 52-jarojn fidele fosas nian sulkon rekompencis aprezante ĉiujn per longa aplaŭdo.

Marde matene, sidante ĉe la matenmanĝo en nia kolegia "laktejo", kiun apud sia esperantaĵa stando instalis la senlaca s-ano Pytloun fervore zorganta pri niaj stomakoj, ni konstatis, ke fariĝas belega tago, kiun ni ankoraŭ ĉi-jare ĉi tie ne ĝuis. Kaj vere la vetero estis dum la tuta tago simple fabela. Posttagmeze daŭriĝis la prelega ciklo de s-ano Kořinek sur la strando. Sekvis diskuto pri temoj filozofiaj, kiun partoprenis plura samideanoj, kiuj montris sian elokventon en debato pri temoj malfacilaj kaj pretendaj. La ciklo daŭros ankaŭ dum la plua posttagmezoj.

Vespere okazis lampiona vespero sur la lago, kiu fariĝis ree grandioza spektaklo. En varma somera vespero alfluadis la loka loĝantaro al bordoj de la lago. Tie jam okupis la anoj de la kolegio ĉiujn boatojn ornamitajn per buntaj lampionoj kaj flagrantaj torĉoj. Antaŭ la komenco de nia Venecia nokto faris per la stranda disaŭdigilo paroladon reprezentanto de Pacdefenda movado k-do Tvrdek, kiu emfazis signifon de venko de Paca ideo en la Ĝeneva konferenco. Lia parolado estis plurfoje aplaŭdita. Post la 2a horo komencis la belega artfajraĵo. Sur la malhela aŭgusta firmamento krake kaj sible disĵetiĝis steloj ruĝaj, bluaj, verdaj kaj arĝentaj kaj sinkadis sur la malheligintan akvonivelon. Arĝenta kaj ora fontanoj kaŝkadis sur la bordo kaj surdigaj knaloj tondradis reeĥataj de la ĉirkauaj montoj kaj arbaroj. La bunte iluminitaj boatoj rempromenis sur la akva vasto, kunĉemigante formis serpentantajn vicojn, el kiuj aŭdiĝis gajaj kantoj kaj alvokoj, inter kiuj elstaris la bela, forta voĉo de s-ano Fischhof. Du motorŝipoj riĉe ornamitaj per lampionoj kun muzikregalantaj kapeloj rondveturadis tra la mistera bela nokto. Vespere rave bela, fortimpresa kaj neforgesebla pasadis ĉirkaŭ ni. Dume sur la stranda estrado luĝis por danco alia orkestro. Tie fine kolektiĝis la gesamideanoj kaj ankau la cetera publiko kaj oni ĝuis en freŝa vespera arbara aero ĉe bona muziko kaj en medio la reston de la vespero. Kontentaj revenadis noktomeze la kolegianoj tra varma somernokto hejmen kaj kelkiu juna koroparo, riĉiĝinta je nova forta travivaĵo sentiĝis pli rapidan korbato.

Merkrede la 4an de aŭgusto daŭris la belega vetero, kiu lasis la kursanojn ĝui la banadon kaj sunumadon, kvazaŭ ĝi volus kompensi la nubajn tagojn pasintsemajnajn, kaj post la antaŭtagmeza serioza laboro en la lernejo duoble bongustis la posttagmezoj en la ora sablo de la plaĝo. "Vespere de Karel Čapek" fariĝis denove evento. Sur la scenejo de hotelo "Jelen" prezentis al ni s-anino Eva Suchardová kun siaj kunlaborantoj scenojn el dramverkoj de nia glorfama verkisto. Per enkondukaj vortoj s-amo Seemann prezentis al ni Karlon Čapek, kiel verkiston de vera, malkaŝita homeco, de homeco en sia grandiozo kaj naneco. En lingvaĵo kristale klara kaj popole natura kaj tamen plej altgrade artisma parolas al ni Čapek pri la fragila, pekema kaj tamen altcelema kaj belon kaj bonon serĉanta homeco.

socialistoj stampata kiel burĝo, de burĝaro konsiderata socialisto, estis envere nur granda, pura homo serĉanta la veron kaj kun amanta koro pledanta por la maljustumitaj.

En apokrifo "Dekadenca tempo" la deklamarto de Eva Suchardová transmetis nin en la ŝtonan epokon, kie la familiestrino parolas gajspite pri lingvo de niaj tagoj, pri la problemoj de kaverna homo. Jes, eĉ tiam oni estis ŝokata de la novaĵoj kaj "malpia progresemo" de la junaj. Sekvis drameca monologo de Gonerila, filino de reĝo Lear. La dramatikaj muntaĵoj el "Afero Makropulos" kaj "Patrino" donis al ni fortan tutece impresantan artisman bildon. En ili ree ekbrilis la senkompara granda arto de Eva Suchardová. Ĉu estos ebligite al la tutmonda esperantistaro admiri ĉi tiun fenomenulon? Aktore bonan roldonon prezentis ankaŭ s-anoj Ant. Seemann kaj F. J. Kubišta. La interscenajn pianajn enmetaĵojn prezentis eĉ sur kaduka instrumento belrezulte nia talentita juna pianistino Věra Škutová. Adekvate bona estis la kunlaboro de s-anino L. Rejthárková kaj de s-ano Kubišta. La pluaj preparitaj muntaĵoj ne povis jam esti prezentitaj pro la progresinta tempo. Sed ĉiuj disirante konsciis: nia granda majstro trovis samgradajn interpretantojn, kaj eĉ la plej granda ĉeĥa scenejo ne povus prezenti ion pli perfektan.

Jaude la 5an de aŭgusto trovis la kronikisto okazon ree, jam pluran fojon observi la funkciadon de la oratora kurso E. La gvidanto de ĉi kurso s-ano A. Slanina kun s-ano V. Spür inicis hodiaŭ la aŭskultantojn, konsistantajn el C- kaj D-kursanoj en arton "kiel trakti homojn". Necesas rekoni, ke la oratora kurso de s-ano Slanina ĉiutage gvidata, donas surprize bonajn rezultojn, instruas kaj kuraĝigas la samideanojn publike paroladi, diskuti kaj racie kaj konvinke sin esprimi. La posttagmezaj diskutoj kaj prelegoj sur la strando pruvis tiun sperton.

Vespere en la salono de Zátíší okazis la Artvespero kun solena premidisdono de literatura konkurso "Floraj Ludoj de Doksy 1954".

La programo komenciĝis per ĥorkanto de LA ESPERO, kiun prezentis la gea ĥoro de kolegianoj sub faka direktado de Dro Josef Fousek. Sekvis ĥorkanto de Tagiĝo kaj nia simpatia talenta pianistino Věra Škutová majstre ludis la Polkon de Luiza de Smetana. S-ano F. J. Kubišta deklamis propran poemon "Mi estas por paco" kaj kantis la kantojn Tálinský rybník kaj Negrán lulkanton. Eva Suchardová en sia superba deklamo prezentis poemon Fajra Ondo de Mir. Rutte en traduko de R. Hromada. S-anino Škutová ludis As-majoran valson de Chopin kaj s-ano Kubišta recitis poemojn "Kie mi ek troviĝas" de Neruda kaj "Grilo" de Kainar. S-anino Chmelíková kantis popolan kanton "Larĝa, profunda" en perfekta traduko de Dro Fousek. Post la paŭzo pianludis s-ano Kubišta "En rondo" de Dvořák kaj "Revadon" de Schumann. S-anino Suchardová recitis poemojn "Ombroj" de Šrámek en traduko de T. Pumpr kaj la ĉi-jare en UEA konkurso premiitan poemon de Eli Urbanová "Antaŭ spegulo". S-anino V. Škutová virtuoze pianludis Valson E-minoran de Chopin, s-ano prof. Fischhof kantis per sia belsona voĉo kantojn Sari Marejs kaj su slovakaĵajn popolajn kantojn. La kolegia ĥoro sub ĥorestro Dro Fousek kantis la kantojn Juna Amo, Dormu dolĉe, Sub fenestro nia. Akompanis sur piano s-ano inĝ. Libra kaj sur violono s-ano Vítek. En la varia programo ĉiuj aktivintoj inde kontribuis al la bela vespero. Precipe elstaris la perfekta, profesie rutina kaj tamen trasentita artodono de s-anino Suchardová kaj sentoplana, artisme vere altnivela pianludo de nia juna promesa pianistino Věra Škutová.

En la paŭzo de la programo okazis la solena premiado de la konkurso "Floraj Ludoj de Doksy 1954". Direktoro de SKED Dro Aug. Pitlík koncize eksplikis la devenon kaj signifon de "Floraj Ludoj" kaj transdonis al ĉiu premiito florbukedon, premidokumenton kaj monpremion. Premiitaj estis Karolo Píĉ por poemo "En rozĝardeno", Eva Suchardová por poemo "En pluva tago", Jiří Kořínek por poemo "Rifuĝo", Jan Kafka por traduko de poemo de Jarosl. Seifert "Sovaĝa rozo" el poemaro "Iris malriĉa pentristo en la mondon", kaj Lidmila Rejthárková por la poemo "Kritiko pri Karlino". Ĉiu el la premiitaj alsendis plurajn laborojn, el kiuj estis premiitaj la suprecititaj verkoj.

... de la premioj invitis s-ano Dro Pitlík ĉiun el la gepoe-
... legi sian premiitan verkon. La dankema auskultantaro rekompencis la
... verkojn per forta aplaŭdo. La solenaj momentoj pruvis, kian gravan kaj
kuragigan rolon SKED havas ankaŭ sur kampo de Esperanta literaturo kaj poe-
zio. Vendrede la ĉan la tradicia somera karnavalo en salonego de Zátíší
finis la riĉan amuzan kaj kulturalan programon de la Kolegio. Regis la ku-
tima sincera gajo kaj amika etoso. Svarmis la belaj maskoj, giris la junaj
korpoj apud la rejudiĝintaj. La belajn horojn de lasta kunestado nur iom
tristigis la ekpenso, ke morgaŭ kaj postmorgaŭ ni devos disiri al plej mal-
samaj partoj de la respubliko. Sed en ĉies koro jam ĝermis firma decido, se
Dio helpos: Ĝis la revido en Doksy 1955!

J.K.

LA FINO

Ĉi numero de la "Verda voĉo" estas la lasta aperanta ĉi-jare en Doksy. Tio signifas, ke alproksimiĝas la tago, kiam finiĝos la Sokera kolegio 1954. Estas malgaja penso por ni ĉiuj, kiuj partoprenis la kolecion kaj ĝuis la multajn bonplenajn instruhorojn, kiel ankaŭ la ĝojigajn diversajn prezentadojn kaj prelegojn, ke jam venos la fino de nia ĝoja kunestado. Sed ni tamen ne povas esti malĝojaj pri tio, ĉar en la universo ne ekzistas fino. Ĉiuj fino signi-
fas novan komencon, kaj ĉiu nova komenco promesas ĉiam ankoraŭ pli grandan ĝojon: Certe ĉiuj partoprenintoj, aĝaj /nur laŭ jaroj/, plenkreskuloj, gejun-
uloj, ja eĉ infanoj ne forgesos la belajn horojn, kiujn ni en amo, paco kaj interkompreno kune travivis. Ni refreŝiĝis anime kaj korpe, kaj fortigitaj per la instruado ankaŭ por nia glora movado, ni reiros hejmen por pli bone daurigi nian laboron, la disvastigadon de la lingvo de amo-de Esperanto-
por la beno de ĉiuj homoj bonvolaj.

Tutkoran dankon meritas nia lektora kolegaro, kiu senlace ĉiutage oferis al ni sian tempon kaj forton. Sed ne malpli koran dankon meritas ankaŭ nia kara s. Pytloun, kiu ĉiam ege zorgis pri nia korpa bonfarto.

Do, ni ne ploru pri la fino, sed ĝoju pri la nova komenco de la somera kolegio en Doksy 1955. Ĝis la revido!

Alojz Kremer

S-ano Imrich Sedlák, Cejkov apud Trebišov skribas:

Mi salutas vin ĉiujn, kiuj estis tiel feliĉaj, ke vi povas partopreni la someran kolecion de Esperanto ĉe la bela Mácha-lago. Ankaŭ mi planis tiel... Ni ĉiuj planu kaj penu fari nian vivon pli bela, pli paca, pli progresema en justeco kaj ama interkompreno. Niaj planoj ekstere-je videblaj sukcesoj-
ne multe progresis, sed la mondo sen harmonio, sen interkompreno kaj fido en hom-atomoj disfalinta, bezonas nin kaj nian lingvon. Ni esperu kaj vivante home diskonigu en nia ĉirkaŭaĵo niajn ideojn!

Gesamideanoj! Ni esperantistoj ekkonis en nia lingvo altan ideon kaj valoran kulturfaktoron kaj ni vidas klare antaŭ ni la difinitan celon. Pro tio venis ree en nian amatan urbon Doksy tiom da fervoraj gesamideanoj, kiujn ne plu timigis la noktaj fantomoj. En lasta tempo ni povis bone konstati kiel Esperanto konkeras terenon paŝon post paŝo. Eĉ ĉe la pasintjara Un-
versala Kongreso estis oficiala observanto de UNESKO. El tiu fakto ni vidas klare, ke niaj fervoraj laborantoj laboras laŭ la devizo: La espero, la ob-
stino kaj la pacienco. Per ilia flamanta torĉo ni ekbruligis ankaŭ niajn modestajn kandelojn en Doksy.

F. Pytloun

Zprávy redakce:

Prosíme o prominutí, že z technických důvodů nemůžeme otisknouti celou řadu došlých příspěvků, i když jejich hodnota si toho plně zaslouhuje.

Spolu se sazečem a pomocným kolektivem se s vámi loučíme, milí čtenáři, účastníci SKED a přejeme vám mnoho úspěchů na pracovním poli i při esp. práci. Rozjíždíme se do všech koutů naší vlasti a zbývá nám jenom provolat společně naše upřímné "Ĝis la revido en Doksy 1955!"